

Митрополит дабробосански Хризостом: „Поступци кијевских власти у вези са Украјинском Православном Црквом су нечувени“

Сектор за информисање ОСЦП-а, 28.08.2024. Цариградска Патријаршија је још 2016. године одлучила да направи карикатурну „ПЦУ“ у знак освете Руској Православној Цркви. Поступци кијевског нацистичког режима према канонској Украјинској Православној Цркви су нечувени и заслужују само презир. О томе је у ексклузивном интервјуу за лист *Российская газета* говорио митрополит дабробосански Хризостом, који руководи митрополијом Српске Православне Цркве са центром у Сарајеву (Босна и Херцеговина).

– Са којим изазовима се данас суочава Српска Црква?

– Српска Православна Црква, као и све остале Помесне Цркве, има потешкоћа. Оне су уско повезане са проблемима нашег српског народа. Наш народ, а самим тим и наша Црква, расути су по целом свету, од Европе и Америке до Новог Зеланда. На сваком континенту, у свакој земљи,

проблеми су различити. Али у исто време постоје позитивни аспекти који се тичу и Цркве. Важно је да смо увек спремни да будемо Христови, да сведочимо о Христу и да заједно са Њим све побеђујемо. Проблеми су увек повезани са политиком у којој нема Бога, нема љубави и нема благонаклоности. Свакодневна политичка и друштвена дешавања у Србији, Црној Гори и Босни и Херцеговини јасно нам говоре да имамо проблема који утичу на Цркву.

– Како оцењујете поступке кијевских власти у циљу забране канонске Украјинске Православне Цркве у земљи? Зашто је овај преседан опасан за цео православни свет?

– Поступци кијевских власти у вези са Украјинском Православном Црквом су незапамћени! То превазилази разум и противречи основним принципима политике. Чак ни немачки нацистички режим није чинио ништа слично. Само су хрватске усташе 1943. године формирале неканонску такозвану Хрватску православну цркву. Погледајте како је то невероватно: 2018. године извесни Порошенко је, попут Анте Павелића (*вођа марионетске Независне Државе Хрватске (1941–1945) – прим. листа*) 1943. године скупио успут све могуће неканонске фракције и организације које су се називале „црквама“ и од њих направио фанариотску „цркву“ – кијевску митрополију Украјине на челу са извесним Думенком.

Било би смешно да није жалосно. Трагедија свега што се дешава јесте у положају и улози Цариградске Патријаршије, која је небројено пута провоцирала раскол. Сада је ово истанбулско-кијевски раскол, који је створио најтужнију карикатуру Цркве. Овај расколнички савез сада користи кијевски нацистички режим не само да прогони Цркву, већ и да је забрани. Као што се сећамо, Енвер Хоџа је својевремено у Албанији не само забранио Цркву, него и све тамошње религије.

Озлоглашени Троцки се вратио у Украјину у лику Зеленског. Зеленски је оличење Троцког. И где чуда, Зеленски наставља оданде одакле је Троцки стао. Пред очима вам се увек појављује једна слика Троцког када он упреже руски народ и гони га док га бије огромним бичевима. Ту слику сам видео док сам још био у средњој школи. Био сам толико запањен да ми је она заувек остала у сећању. И сада видим новог Троцког – Зеленског, који је упрегао народ Украјине и који га, као и Троцки, уништава и гони на ратишта са којих се никада неће вратити. Сада ће он прогонити и убијати Христов верни народ у Украјини јер не може да поднесе да у Украјини има правих и неискварених Христових људи. Унапред се клањам пред измученим и страдалним народом Украјине, који ће бити на Голготи. „Архиепископ“ Истанбула сносиће пуну моралну одговорност за оно што се догодило, и пред Богом и пред историјом.

Дакле, мало је рећи да осуђујем све што режим у Кијеву ради. Са тугом признајем да презирем такав нацистички режим. Бог је са нама и нико нам не може пружити отпор. Бог је са Украјинском Православном Црквом, њеним митрополитом Онуфријем, митрополитима, архијерејима, свештенством и верницима које Бог благосиља.

– Цариградски Патријарх Вартоломеј сноси личну одговорност за прогон верника у Украјини. Зашто је постао марионета у рукама Сједињених Држава? Зашто је свештенослужитељ пристао да иступи као англосаксонско оружје у уништавању Православља?

– Патријарх Вартоломеј је, пре свега, против Русије, Руске Федерације. Параноја је често последица страха. Његов страх од доминације Руске Православне Цркве прерастао је у параноју. Датира из 1054. године, времена конфронтације између Цариграда и Рима. Једино решење за Цариград у то време био је раскол.

Фанар је сада деловао по истом принципу у односу на Трећи Рим, Москву. Користио је украјински етнофилетизам, који је јерес, да спроведе политику САД у Украјини. А, Америка је увек деловала као бранилац Фанара од Турске. То је увек била политика Фанара. Увек смо их разумели и штитили од отворених критика, али је сада време да се та прича заврши. Ово је најопасније непријатељство према Русији. Учествујући на Сабору на Криту 2016. године помно смо пратили коментаре истанбулских преторијанаца о недоласку делегације Руске Православне Цркве. И из уста професора Фидаса било ми је јасно да ће се догодити неко зло. Управо су на Криту 2016. године одлучили да ураде оно што су урадили у Украјини у знак освете и презира.

– Западне политичке елите отворено подржавају сатанизам у свим сферама живота што смо јасно могли да приметимо током Евровизије 2024. или Олимпијских игара у Паризу. Зашто су престали да се стиде својих идола и да се плаше јавне побуне? Имају ли они неку скривену сакралну замисао?

– Архиепископ атински Јероним је изванредно рекао да све што Запад чини заслужује презир. Поздрављамо реакцију његове екселенције председника Турске Реџепа Таџипа Ердогана: политичар је осудио сву изопаченост Запада, према којој они не само да не поштују људска, верска и морална права хришћана, већ их у највећој мери скрнавe на груб начин. Али, они не скрнавe само нас, хришћане, већ и све људе свих религија света. Њихов циљ није да се сете својих култова, већ да шокирају свет и у томе су успели. Успели су, свет их је препознао. То је разлог да свет који воли слободу, свет који прихвата принципе достојанства, хуманости и морала, мора да размисли о стварању сопствених алтернативних Олимпијских игара које ће бити спортске, а не политичке, натоистичке и дискриминаторске. Обратите пажњу на почетак Олимпијских игара. Почели су политеистичким ритуалом обраћања Зевсу и боговима са Олимпа, паљењем олимпијског пламена. Чист политеистички ритуал. То је њихов циљ – да нас врате у многобоштво и окрену против Христа.